

[Finansministeren.]

de, og jeg kan ikke sige, at jeg overvejer at indføre en særlig afgift på udenlandske dieseldrevne lastbiler under kørsel i Danmark.

Inger Lise Petersen: Jeg er taknemlig for svaret, og jeg skal lade disse oplysninger gå videre til den vognmand, der gav mig ideen til spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Lis Møller* til socialministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til, at en rationaliseringsgruppe gennemgår åndssvageforsorgens arbejde og administration?“

Lis Møller: Gang på gang oplever vi, at åndssvageforsorgen ikke har kunnet udnytte givne bevillinger, og da disse bevillinger ikke kan overføres fra det ene finansår til det andet, kan det for mennesker, som ikke er inde i forholdene, se ud som nedskæringer på åndssvageforsorgens budget.

Alene det forhold, at statens åndssvageforsorg ikke har kunnet nå at opbruge alle sine bevillinger, er i sig selv en nærmere undersøgelse værd. Hver gang forældre eller vi her fra tingets talerstol påtaler uhensigtsmæssige forhold inden for åndssvageforsorgen, bliver dette undskyldt med manglende bevillinger, og det er jo faktisk ikke altid rigtigt.

Noget helt karakteristisk for statens åndssvageforsorg er de særdeles uensartede tilbud, der gives de enkelte klienter. Nogle får tilbud om kollegiepladser på enkeltværelser til godt og vel 200.000 kr. — Skejbykollegiet f. eks. til 8 mill. kr. for 36 pladser. Andre må opholde sig på 36 sengs stuer som f. eks. på Ebberrødgård, mens atter andre overhovedet ikke får noget tilbud, selv i den skolepligtige alder.

Der må kunne foretages en tilbundsående behovsanalyse for de ydelser, det må anses for rimeligt at åndssvageforsorgen skal præstere. Jeg ved ikke, om en sådan analyse nogen sinde er blevet foretaget, men der er for mig ingen tvivl om, at en planlægning kræver endog særdeles tilbundsående analyser. Vi kunne måske også derigennem komme uden om de mange fejlbeslutninger, som åndssvageforsorgen træffer.

Sådan som åndssvageforsorgen er organiseret i dag, gennemføres hovedparten af planlægningen af personer, hvis uddannelse ikke indeholder blot antydning af generel planlægningsmetodik, det gælder læger, pædagoger, socialrådgivere og jurister. Hermed være ikke sagt, at der ikke blandt dem findes naturtalenter på planlægningsområdet, men hovedindtrykket er, at beslutninger med vidtrækkende økonomiske konsekvenser ofte tages af personer, som ikke har de fornødne muligheder for at overskue disses konsekvenser.

Derfor mit spørgsmål til ministeren: vil ministeren medvirke til, at en rationaliseringsgruppe gennemgår åndssvageforsorgens arbejde og administration?

Jeg må måske komme med et lille hjertesuk. Socialstyrelsen havde et stort beløb tilovers på indeværende års kursus- og mødekonto, og den skulle åbenbart for alt i verden bruges. For nylig var der i Randers et 4 dages kursus for åndssvageforsorgens personale og medarbejdere i socialstyrelsen, og til det formål havde man lejet Hotel Kongens Ege i 4 dage. Jeg vil gerne spørge, om disse penge ikke kunne have været bedre anvendt inden for åndssvageforsorgen. Jeg tror næsten, man kunne have klaret driften i ét år af et aflastningshjem for det beløb, som blev brugt i de fire dage.

Socialministeren (Eva Gredal): Jeg har forstået på fru Lis Møller, at hun har stillet spørgsmålet ud fra ønsket om, at åndssvageforsorgen sættes i stand til bedre at udnytte bevillingerne.

Jeg kan straks sige, at jeg helt deler dette ønske allerede af den grund, at jeg som socialminister naturligvis er interesseret i, at de penge, folketingset stiller til rådighed, benyttes efter hensigten til gavn for klienterne, der er en af de svage grupper i vort samfund.

Efter de seneste oplysninger, der stammer fra socialstyrelsens bidrag til tillægsbevillingslovsforslaget, synes åndssvageforsorgen, der jo nu er en integrerende del af socialstyrelsen, at kunne udnytte sine bevillinger for 1971-72.

Jeg kan i denne forbindelse nævne, at alle de ved finansloven normerede stillinger angives at være besat nu.

Det er også min bestemte opfattelse, at de